

Debatindlæg 2015-2017 til
Jyllands-Posten om
Skolen

Hvad med en fælles tur til Ontarios skoler?	1
Bevisgale matematiklærere på afveje	1
Invitation til en matematikduel	4
Skru ned for dampuniversiteterne	6
Stop folkeskolen efter 7. klasse	6
Katolsk matematik, og protestantisk	7
Naturligt, at unge fravælger tvangsklasser	9
Vi skal gentænke hele skolesystemet	10
Med en todelt folkeskole vil lederne stå i kø	13
Lærerflugt fra "tvangsklassen"	13
Med pligten kommer lysten til erhverv	14
Udkantens problemer skyldes tvangsklasser	16
Tvangsklassen gør karakterer til en joke	17
Uden tvangsklasser kommer 100% igennem	18
Med præstationskarakterer kan både mobil og PC beholdes	19
Et forhistorisk gymnasium	19
Psykatri og druk skyldes ødelagt identitetsarbejde i tvangsklasser	20
Frie halvårshold fjerner tvangsklassens ti plager	21

Allan.Tarp@gmail.com

www.Mellemskolen.net

Hvad med en fælles tur til Ontarios skoler?

DEBATINDLÆG TRYKT 9.1.2015

Tak til formændene for Skolelederforeningen og Lærerforeningen i Aarhus, som 29/12 efterlyser flere resurser til verdens i forvejen bedst finansierede skole.

Jeg har tre ønsker til de to formænd: Er I venlige at holde op med at kalde folkeskolens elever for børn? For efter kønsmodningen omkring syvende klasse er de ikke længere børn, men unge mennesker. En forskel, der anerkendes i resten af verden, som opdeler skolen og læreruddannelsen i to: en primærskole for børn og en sekundærskole for unge.

Sig nej til rundvisningen

Andet ønske: Gider I godt tage hinanden i hånden og aflægge et tredages besøg i en skole i Ontario i Canada, som har inspireret folkeskolereformen? I skal takke nej til en rundvisning, men bede om lov til at sidde i et klasseværelse.

I primærskolen vil I kede jer, indtil I langsomt opdager, at skolen drives efter hønemor-modellen, hvor en klasse har samme lærer til læsning, skrivning, regning, naturfag og samfundsfag. Samt at læreren undgår stress ved at specialisere sig i ét klassetrin, og derfor kun har én klasse og hurtigt kan yde individuel hjælp på børnenes aktuelle niveau. Og året efter får klassen en ny hønemor.

Chok i frikvarteret

På sekundærskolen kommer chokket allerede i første frikvarter. Læreren bliver siddende, og klassen forlader lokalet. Hvor skal eleverne hen? Til vidt forskellige halvårslige fagblokke.

Gisp, klassen findes ikke! Og gisp igen; lærerne stortrives i egne lokaler, hvor de kun underviser i deres hovedfag!

På tredjedagen kommer så næste chok: Den er en gentagelse af foregående dag.

De nordamerikanske sekundærskoler bygger på den overbevisning, at der bor et talent inde i hver enkelt elev, og at det er skolens opgave at afdække og udvikle de individuelle talenter gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke. Går det godt, siger skolen: »Godt job, du har talent, du skal have nogle flere blokke«. Hvis ikke, siger skolen: »Godt forsøgt, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt. Nu finder vi i fællesskab en anden teoretisk eller praktisk blok, du kan prøve kræfter med det næste halvår.«

Et passende nytårsforsæt

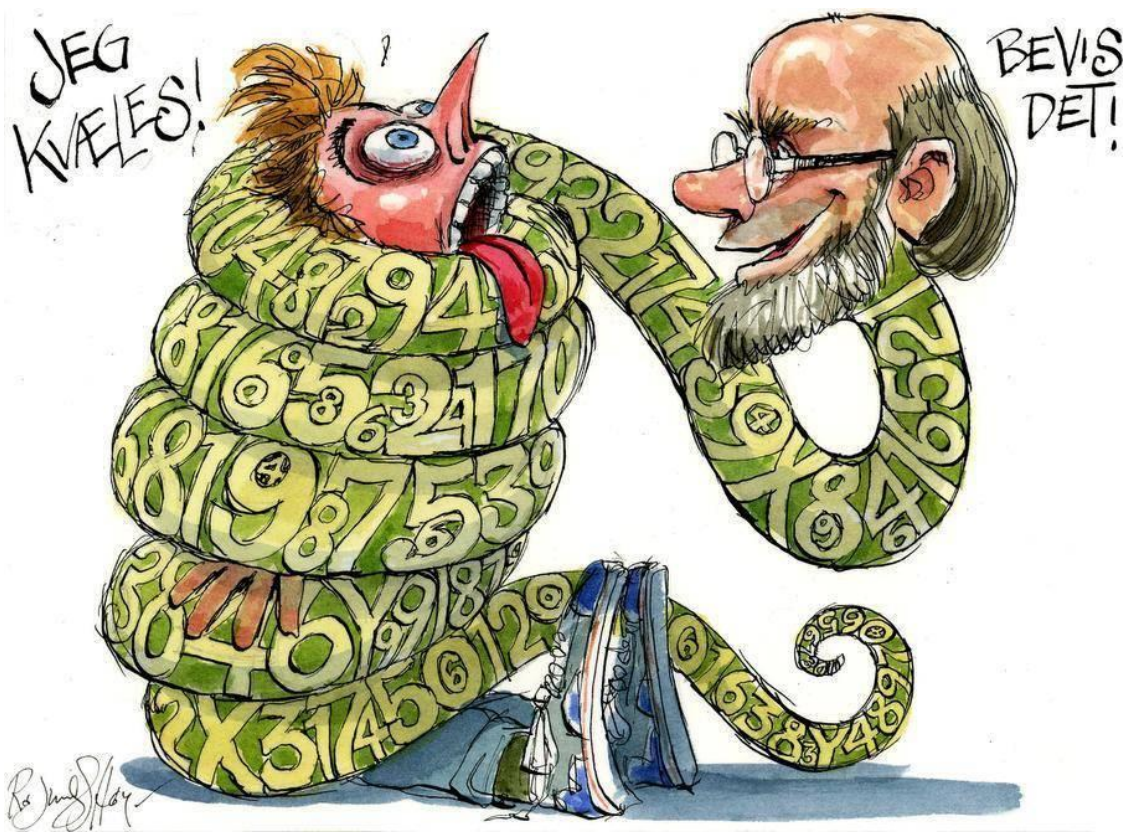
Det tredje ønske: Således inspireret af egne oplevelser med den canadiske mønsterskole, er I da venlige at indrette de aarhusianske skoler på samme måde?

Så kan Aarhus vise resten af landet, at kun med en fuld Ontario-model får folkeskolereformen succes. Og så svært er det vel ikke at opdele de nuværende skoler i en primærskole med hønemødre for børn og en sekundærskole, hvor de unge kan udvikle deres talenter gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke? Det vil da være et passende nytårsforsæt for formændene.

Bevisgale matematiklærere på afveje

KRONIK TRYKT 2.3.2015

Væksten i dansk økonomi kommer, når drengene får lov til at udfolde deres regnetalent. Derfor må beviser væk fra matematikundervisningen.

Tegning: Rasmus S. Høyer

Drenge elsker at regne. Og med en tidssvarende regneundervisning ville hver anden dreng være ingeniør som 22-årig. Og dermed skabe den vækst, som politikerne så inderligt ønsker.

Men drengenes regnetalent kvæles af bevisgale matematiklærere, som byder velkommen til gymnasiet med spørgsmålet: »Hvad er vigtigst i matematik?«

»At regne rigtigt vel.«

»Nej. Det vigtigste er beviser. Og jeg vil nu bevise, at I ikke kan regne rigtigt. Hvad er en over to plus to over tre?« En elev siger: »Ja, en og to er tre, og to og tre er fem, så svaret må være tre over fem.«

»Nej!« triumferer læreren. »Brøker kan først adderes, når deres nævner er ens. Derfor skal brøken en over to først forlænges til tre over seks; og brøken to over tre skal forlænges til fire over seks. Nu har begge brøker nævneren seks, og de kan derfor adderes til brøken syv over seks!«

»Jamen, ét æble blandt to frugter plus to æbler blandt tre frugter er da tre æbler blandt fem frugter, og kan da aldrig give syv æbler blandt seks frugter?«

Gør som resten af verden, afskaf mundtlig eksamen i matematik.

Hvortil læreren overbærende bemærker: »Kære klasse, som jeg netop har bevist, har folkeskolen ikke formået at lære jeg brøkgregning, så før vi går i gang med matematikkens smukke beviser, er jeg åbenbart nødt til at give jer et kursus i brøker, som vi her kalder rationale tal.«

Senere tager læreren så fat på geometrien: »Kender I Pythagoras læresætning?« »Ja, den har vi allerede regnet mange stykker med.« »Men kan I også bevise den?« Det kan klassen ikke, og ser i øvrigt ingen grund til at bevise en læresætning, som har overlevet flere tusinde år uden at blive modbevist.

»Desværre bygger beviset på multiplikation af parenteser, og det har folkeskolen heller ikke lært jer, så derfor tager vi først et kursus i grundlæggende algebra.«

Sådan forløber de næste år, indtil læreren afslutter sin undervisning med at give et bevis for fagets diamant, integralregningens hovedsætning, som siger, at summen af mange små tilvækster giver en stor tilvækst, der kan beregnes som forskellen mellem sluttal og begyndelsestal. En banalitet, som kun bevisgale matematiklærere kan finde på at bevise.

Så oprinder eksamensdagen. Den skriftlige eksamen går godt ved hjælp af de nye formelregnere, som kan løse ligninger. Den mundtlige eksamen ender ofte i en katastrofe, især hvis man trækker et dræberbevis.

Det går godt, så længe eleverne kan holde sig til det, de har læst op i forberedelsestiden. Herefter går de ofte i stå til trods for byger af ledende spørgsmål fra læreren. Til sidst får de så en lille beståkarakter, for man dumper jo så nødigt elever til en mundtlig eksamen.

For at komme ind på universitet må de unge så tage faget en gang til på gymnasial supplerings, hvor jeg nu underviser efter afsluttet gymnasiekarriere. Og hvor mange ændrer deres dumpekarakter til en topkarakter, når de bliver eksamineret i den projektmatematik, som loven kræver.

Bevismatematikken blev nemlig forbudt ved gymnasireformen i 2005. Nu skulle de unge i stedet udvikle matematikkompetencer ved at få indsigt-baseret handleparathed. Så nu skulle vægten flyttes fra beviser til begrebsforståelse og løsning af problemer fra virkeligheden.

Men matematiklærerne fortsatte bare med deres bevismatematik. De er nemlig ikke lærere, men kandidater med en halv forskeruddannelse fra universiteter, som har indoktrineret dem med, at matematik uden beviser er utænkeligt. Og som undlader at oplyse dem om, at beviser er en blot hundrede år gammel mode i et fag med flere tusinde år på bagen.

I antikkens Grækenland var matematik en fælles betegnelse for viden om himlen, om lyd, om former og om tal. Senere blev læren om himlen og lyd til astronomi og musik. Tilbage blev kun to fag, som i dag kaldes geometri og algebra. Geometri betyder jordmåling på græsk, og da jord kan opdeles i trekanter, handler geometri hovedsageligt om disse. Regning kaldes i dag algebra, som på arabisk betyder at genforene.

Europas romertal var gode til at tælle med, men umulige at gange sammen.

Så regnekunsten stod i stampe, indtil araberne kom med arabertal og med algebraens teknikker til at genforene tal.

Tal kan forenes til en total på fire forskellige måder, da der findes fire forskellige typer tal: ens og uens styktal og pertal. Uens styktal som 3 kr. og 5 kr. forenes med plus, ens styktal som 3 kr. fem gange forenes med gange. Ens procenttal som 3 pct. fem gange forenes med potensopløftning, og uens pertal som 3 kr./kg og 5 kr./kg forenes via deres arealer, også kaldet integration. Omvendt kan en total opdeles i enkelttal af de modsatte regningsarter: minus, division, rod og logaritme samt differentiation.

Så matematikkens indhold, geometriens trekantsregning og algebraens genforeningsregning, er såre let at lære, men også såre let at gøre uforståelig ved at indføre uforståelige fremmedord og kræve beviser for alt. Og ved at vende matematikken på hovedet, så den i stedet for at beskrive sin omverden beskriver sig selv ved at fremstille sine begreber som eksempler på mængder. F.eks. omdøbes regnestykker til funktioner, der præsenteres som et eksempel på en mængderelation, der til hvert element i én mængde knytter netop ét element i den anden mængde.

Med mangelfuld læreruddannelse kunne danske matematiklærere søge inspiration på svenske gymnasier. Der er jo ikke særlig langt derover. Men nej tak. Danske matematiklærere ønsker ikke at se en veltilrettelagt regneundervisning, hvor læreren først gennemgår en ny regneformel, hvorefter klassen opbygger regnerutine ved at regne lærebogens mange opgaver af forskellig sværhedsgrad.

Ej heller må en svensk kollega overvære en dansk matematiktime, hvor læreren forsøger at få et fåtal med til gennemføre et bevis for en ny formel. Og hvor lærebogen er fuld af tekst, men mangler træningsopgaver, så resten af klassen i stedet må tilbringe tiden på Facebook.

Danske matematiklærere gør alt for at undgå en dialog. »Hvorfor den megen lærersnak? Hvorfor ikke bruge timen til at eleverne kan opbygge regnerutine?« »Af hensyn til mundtlig eksamen.« »Det må være din spøg, der er da ingen lande, der har mundtlig eksamen i et regnefag som matematik?« »Jo, Danmark har.«

Så kære politikere. Væksten i dansk økonomi kommer, når drengene får lov til at udfolde deres regnetalent. Derfor må beviser væk fra matematikundervisningen. Det nytter ikke at lave loven om, det blev den i 2005 uden effekt.

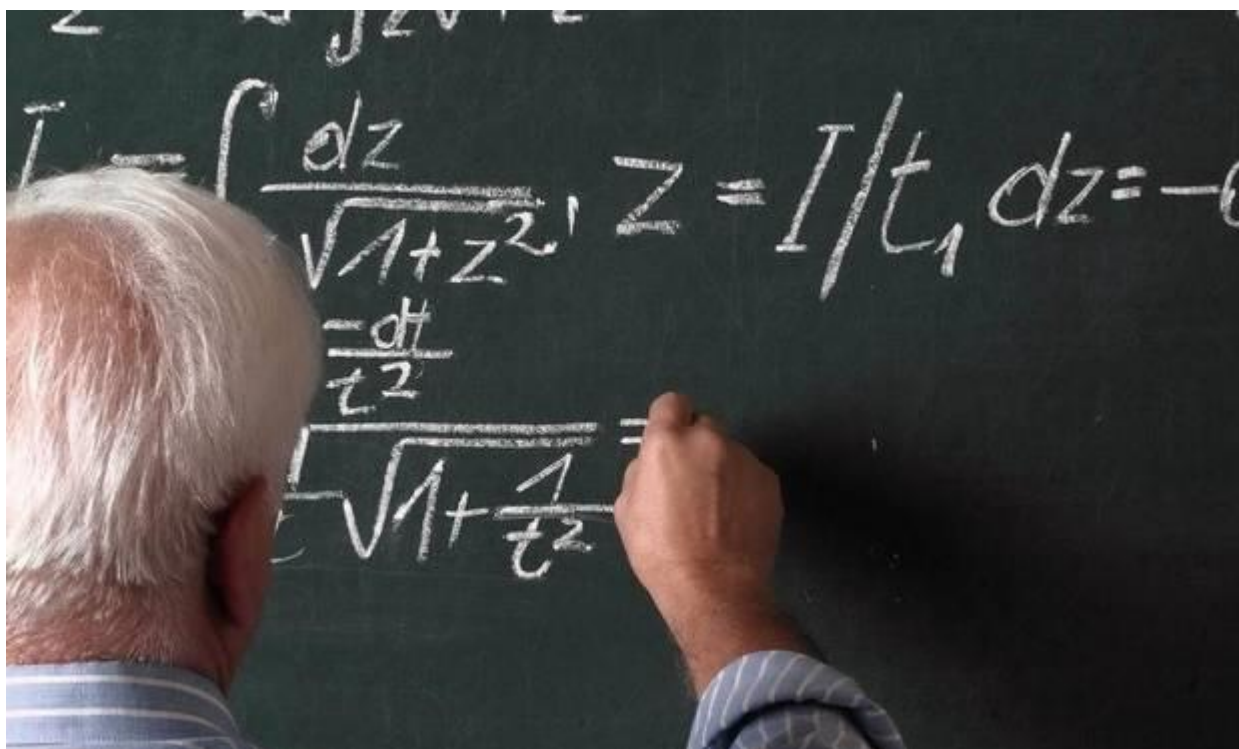
Løsningen er ellers såre enkel. Gør som resten af verden, afskaf mundtlig eksamen i matematik. Og tving universiteterne til at lave en samlet læreruddannelse for børn og for unge efter den model, som har givet Finland så stor succes i internationale undersøgelser.

Og tving udkantskommunerne til at vende afvandringen ved at indføre en fuld Ontario-model, så folkeskolens 7.-10. klasse omdannes til en nordamerikansk highschool til afprøvning og udvikling af den unges individuelle talent gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af teoretisk og praktisk art. Og med direkte adgang til ingeniørskolerne. Uden om gymnasiet, hvor bevisgalskaben hurtigt får ethvert regnetalent til at visne.

Invitation til en matematikduel

DEBATINDLÆG TRYKT 26.3.2015

Mængdematematikken lever videre i bedste velgående i den danske skole og læreruddannelse til stor skade for både elever og lærere.

Det, som skolen kalder matematik, burde i stedet kaldes "metamatisme", en sammenblanding af "meta-matik" og "matema-tisme". Arkivfoto: Mauritius images

Mange tak til Jørgen Steensgaard for reaktion (4/3) på min kronik (2/3) om, hvordan bevisgale matematiklærere kvæler drenges regnetalent. JS' modargumenter er så velskrevne, at de kan danne grundlag for en interessant matematikduel mellem to modsatte fagopfattelser. Udsagnet, at den virkelige verden ikke er en forudsætning, men kun tjener til illustration af matematikken, viser, at JS er tilhænger af mængdematematikken.

Ifølge denne er matematikkens grundlag en række selvindlysende påstande, som kaldes aksiomer. Ud fra disse kan man med logikkens hjælp udlede matematikkens love, f.eks. Euklids geometri. Så matematik skal læres for at skærpe logisk tæknik. At matematik også kan anvendes, er underordnet. Og det siger sig selv, at man naturligvis skal lære matematikken, før andre fag kan anvende den.

Den "nye matematik"

For 50 år siden skabte denne mængdematematik den såkaldte "nye matematik", hvis fallit beskrives i den amerikanske matematikprofessor Morris Klines bog "Hvorfor kan Jørgen ikke regne?". Bl.a. med følgende dialog mellem en far og hans otteårige søn: »Hvad er $5+3$?« » $5+3$ er det samme som $3+5$ ifølge den kommutative lov«.

Tilsvarende beskriver Kline i sin store matematikhistorie på side 399, hvordan beviskravet i Euklids geometri hæmmede udviklingen af matematik i knap 2.000 år. Først i Oplysningstiden skiftede man over til at opfatte matematik på linje med fysik som en naturvidenskab om fænomenet mange. Herefter udviklede faget sig eksplosivt. Indtil det igen blev fastfrosset af opfindelsen af mængdebegrebet. Dette skabte den drøm, at mængder kan omdanne matematik til en selvrefererende eksakt videnskab med veldefinerede begreber og velbeviste udsagn.

Skader elever og lærere

Ironisk nok var et af de første beviser et bevis for, at denne drøm ikke kan opfyldes. Alligevel lever mængdematematikken videre i bedste velgående i den danske skole og læreruddannelse til stor skade for både elever og lærere.

Den logik, som faget bryster sig af, har samme form som i Holbergs "Erasmus Montanus": »En sten kan ikke flyve, morlille kan ikke flyve; ergo er morlille en sten!« Alle lærebøger hævder således hårdnakket, at 1 over 2 og 2 over 3 giver 7 over 6 ; til trods for at 1 æble af 2 frugter og 2 æbler af 3 frugter naturligvis giver 3 æbler af 5 frugter og umuligt kan give 7 æbler af 6 frugter. Pointen er, at man ikke kan lægge tal sammen uden enheder. Man skal naturligvis først spørge: Det halve af hvad? Medmindre man underviser i mængdematematik.

Det, som skolen kalder matematik, burde i stedet kaldes "metamatisme", en sammenblanding af "meta-matik" og "matema-tisme". Matema-tisme er sand i klasseværelset, men ikke udenfor, som eksemplet med sammenlægning af brøker. Meta-matik vender faget på hovedet ved at præsentere sine begreber som eksempler oppefra i stedet for som abstraktioner nedefra.

Volapyk

En "formel" var oprindeligt et navn for et regnestykke, hvor bogstaver står for uspecificerede tal. I mængdematematikken præsenteres en formel som et eksempel på en funktion, som igen præsenteres som et eksempel på en mængderelation, der til hvert element i én mængde knytter netop ét element i en anden mængde. Hvilket de unge hører som »bablibub er et eksempel på bablibab«, altså volapyk, som kun få orker at lære udenad.

Forhåbentlig kan JS overtale sit tidligere universitet til at lægge lokale til en matematikduel. Gymnasiets matematiklærerforening tør det næppe, da den har travlt med at skjule, at landets matematiklærere spolerer de unges studiedrømme ved stadig at eksaminere dem i beviser, selv om det blev forbudt for 10 år siden. Man kunne spørge ministeriet, hvornår det vil pålægge lærerne at overholde landets love. Så de unge kan forlange ny eksamination på en af de skoler, som vil certificere sig ved at følge loven

Skru ned for dampuniversiteterne

DEBATINDLÆG 14.3.2015

Vidensformidlingen er monopoliseret af to kæmpemæssige universiteter, som tvinger de unge til at flytte til København eller Aarhus.

Først sugede dampmaskinerne befolkningen til sig. Maskiner skal have energi, og damp var den letteste løsning. Så landbefolkningen strømmede ind til dampmaskinerne i København, i Köln, i Birmingham osv.

Heldigvis opfandt man så elektromaskiner. Nu kunne energien transporteres på elektroner til alle afkroge af landet, så vi kunne få et decentralt industrisamfund. Som nu er erstattet af et videnssamfund, hvor historien åbenbart skal gentages. Vidensformidlingen er monopoliseret af to kæmpemæssige centrale dampuniversiteter, som tvinger de unge til at flytte til København eller Aarhus.

Medmindre udkantsborgmestrene tager sig sammen og indfører en Ontario-model fuldt ud med fireårige high schools og decentrale to- og fireårige colleges. Ikke kun i folkeskolen, men i hele det antikverede embedsskolesystem, skabt i Preussen for at få Napoleon ud af Berlin. Det har han så været i 200 år, men vores linjeopdelte dannelsesskole inddeler stadig de unge efter biologisk alder og bruger tvangsklasser med tvangsskemaer til at dræbe de unges individuelle praktiske eller teoretiske talent, hvilket især går ud over drengene, hvoraf halvdelen ellers kunne være ingeniører som 22-årige.

Så udkantsborgmestre, af sted til Nordamerika, og så hjem for at indføre en fuld Ontario-model:

Folkeskolen opdeles i en primærskole for børn og en sekundærskole for unge. Den første med en hønemormodel, hvor en klasse har samme lærer til alle fag og med årlige lærerskift, så lærerne kan specialisere sig i en bestemt årgang.

Herefter en high school fra 7. til 10. klasse med daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af teoretisk eller praktisk art, så den unge gradvist kan afdække og udvikle sit personlige talent. Og så læreren kun underviser i sit hovedfag.

Som 17-årig så direkte videre til et af regionens fireårige colleges, fremkommet ved at de nuværende university colleges også overtager Ontario-modellen. Eller ind på købstadens toårige lokalcollege, fremkommet ved at fusionere ungdomsuddannelserne efter svensk model. Og hvor man med en diplomgrad kan få et arbejde eller læse videre på et regionscollege.

Men vigtigst af alt: Tving jeres folketingspolitikere til at skrue ned for dampen på de utidssvarende dampuniversiteter, så de kun skal varetage master- og forskeruddannelse.

Så kære udkantsborgmestre, hvis I virkelig vil, er det såre enkelt at stoppe skævvridningen af det danske videnssamfund.

Stop folkeskolen efter 7. klasse

DEBATINDLÆG 18.5.2015

Skal karaktergennemsnittet til gymnasiet være 2, 4 eller 7? For de unge bør vel have et fagligt grundlag, så de senere kan tage en videregående uddannelse?

Ministeriets hjemmeside viser, at karaktererne gives for at regne 16 pct., 33 pct. eller 50 pct. rigtigt til folkeskolens afgangsprøve i problemregning. Og at den internationale bestågrænse på 70 pct. rigtige giver den næsthøjeste karakter 10.

Men hvordan kan man gennemføre gymnasiet, hvis man kun kan regne hver sjette, tredje eller andet stykke rigtigt?

Det kan man, fordi vi som et af de sidste lande fastholder mundtlige eksamener, hvor lærerne med byger af ledende spørgsmål sikrer, at man får karakteren 2 for blot at møde op. Og fordi det under fyringstrussel er forbudt lærerne at give gennemsnitskarakter for periodens faglige præstationer; karakteren må alene afspejle det faglige niveau i ugen op til karakteren, hvor alle møder frem og har

Hvad har du lyst til?

Sverige er anderledes ærlig omkring karaktererne. Disse viser, at hver fjerde 15-årig ikke kan deltage i samfundslivet på grund af manglende matematikviden, hvilket har udløst den særdeles kritiske OECD-rapport "Improving Schools in Sweden".

I stedet for at skjule manglende viden i utroværdige bestårkarakterer burde vi som Sverige nedsætte en OECD-ledet skolekommission.

Den vil sikkert hurtigt anbefale, at vi globaliserer vores to nationale ungdomsuddannelser, først de tre år i folkeskolens tvangsklasse, derefter de tre år på en af de mange gymnasiale tvangslinjer.

For alle unge har et talent, som dog hurtigt visner, når de tvinges til at følge deres årgang i stedet for at vælge efter nysgerrighed. Og overvægten af piger i gymnasiet viser tydeligt, at drenge lider under, at de er to år bagefter i modenhed.

Så stop folkeskolen efter 7. klasse. Omdan de gymnasiale uddannelser til en fireårig highschool med lærere, som kun underviser i deres hovedfag. Og som byder den unge indenfor med:

»Velkommen, inden i dig bor der et talent, som det er vores fælles opgave at afdække og udvikle gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller teoretisk art.

Hvad har du lyst til at afprøve det næste halvår? Går det godt, siger vi flot arbejde, du har talent, du skal vist have flere blokke.

Hvis ikke, siger vi flot forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt, du kan nu afprøve andre blokke.«

Så alle forlader de halvårlige klasser med ros. Og lyst til som 18-årige at prøve kræfter med de tertiære uddannelser, hvor talentet især kan udfoldes.

Katolsk matematik, og protestantisk

KRONIKFORSLAG INDSENDT 14.10. 2016

Matematik er svært, men uden vil det moderne samfund bryde sammen; derfor skal matematik have tilført flere midler, amen. Sådan lyder morgenbønnen på landets kloster-universiteter.

Intet kunne være mere forkert. For matematik findes nemlig ikke. Matematik er en skal, en etikette for et indhold. På græsk betyder matematik 'det vi ved noget om'. Antikkens pythagoræere valgte ordet som en fælles betegnelse for deres fire vidensområder: stjerner, lyd, former og antal.

Med astronomi og musik som selvstændige fag er matematik nu en fælles betegnelse for algebra og geometri, der på græsk betyder at måle jord opdelt i trekanter, som igen opdeles i rette trekanter. Her måles sider og vinkler med en lineal og en vinkelmåler, og procent-tabeller beregner sammenhængen mellem dem.

På arabisk betyder algebra at genforene tal. Så matematik er ligesom fysik en naturvidenskab. Fysik beskriver stof og kræfter og bevægelse. Matematik beskriver det fysiske faktum Mange.

Algebra giver svaret på 'hvor mange' ved at tælle og regne. En optalt total på 456 ser ud som et tal, men er i virkeligheden et regnestykke med tre forskellige optællinger, hvilket ses af enhederne: 4 hundreder og 5 tiere og 6 enere. Eller mere korrekt: Totalen er 4 bundter af bundter og 5 bundter og 6 u-bundtede, anbragt som tre blokke ved siden af hinanden. Vi tæller nemlig ved at bundte. Normalt bundtes i tiere, med enkelte undtagelser. Otte-ti hedder således fire tyvere på fransk og firsindstyve på dansk.

Så tal indeholder algebraens fire forenings-måder: Plus, gange, gentaget gange samt blok-regning. Eller med de officielle navne: Addition, multiplikation, potens samt integration.

Det modsatte af forening er opdeling, som forudsiges af de modsatte regnearter: minus, dele, faktorfinde og faktor-tælle samt modsat blok-regning. Eller med de officielle navne: Subtraktion, division, rod og logaritme samt differentiation.

Børn undervises i plus, minus, gange og division. De unge undervises i gentaget gange og i rod og logaritme. På gymnasiets B-niveau undervises så i blok-regning og modsat blok-regning, men desværre i omvendt rækkefølge. Denne ombytning har gjort blok-regning så svær, at bestågrænsen er sænket til 30% korrekt besvarelse for at mindske antallet af dumpere.

Men heldigvis kræver den nye gymnasireform, at alle skal have matematik B, og dermed alle fire regnearter til forening. Hvilket også nemt kan lade sig gøre. Man skal blot respektere rækkefølgen og undervise i blok-regning før modsat blok-regning, altså i integration før differentiation.

Matematik bliver let, hvis skolen accepterer, at matematik ikke er en aktivitet, men blot en fælles betegnelse for to aktiviteter, at forene mange og at måle jord. Hvilket jo også fremgår af ordene selv: man kan forene og måle, man kan ikke matematikke. Matematik er ikke et handle-ord.

Men det accepteres ikke af kloster-universiteterne, som hævder at have monopol på matematik: Der findes kun én mate-matik, vores mængde-matik, som vi alene har kontakt med og kan formidle.

Problemet er blot, at mængde-matik har vendt matematikken meningsløs ved at vende den på hovedet. Begreber er normalt abstraktioner, dvs. navne, der skelner mellem forskellige typer eksempler. Ordet 'funktion' blev således indført for at skelne mellem de to regnestykker '2+3' og '2+ måske 3', som man da skriver '2+x', hvor x så er pladsholder for et ukendt tal. Men i stedet for at præsentere begrebet som en abstraktion fra eksempler, præsenterer mængde-matikken det som et eksempel på en overliggende abstraktion: en funktion er et eksempel på en mængde-relation hvor første-komponent-identitet medfører anden-komponent-identitet. Hvilket eleverne hører som 'bublibub er et eksempel på bablibab' altså noget, som skal læres udenad, men som de fleste afviser som nonsens. Hvad det desværre også er. For filosofen Russell har påvist, at mængder medfører selvreference, hvorved faget fanges i det klassiske løgner-paradoks: Sætningen 'Denne sætning er usand' refererer til sig selv. Hvis den er sand, ja så er den usand. Og hvis den er usand, er det jo usandt, at den er usand, altså må den være sand. Selvreference leder altså til selvmodsigelse og meningsløshed.

Men det generer ikke mængde-matikken, som i stedet ophæver forskellen på abstraktioner og eksempler. Og dermed bliver et meningsløst sprog, som ikke skelner mellem det abstrakte og det konkrete, mellem ordet æble og de saftige æbler, ordet benævner, og som kan spises, hvad ordet ikke kan.

At mængde-matikken alligevel fastholdes skyldes, at vores kloster-universiteter viderefører traditionen fra Platons akademi.

I antikkens Grækenland mente sofisterne, at et demokrati må oplyse sin befolkningen om forskellen på natur og vedtægt for at undgå skjult formynderi i form af vedtægt præsenteret som natur. Modsat anså filosofferne vedtægt som illusion, da alt fysisk er eksempler på metafysiske former, som kun er tilgængelig for filosoffer uddannet på Platons akademi, hvorfor filosoffer bør være formyndere.

Den kristne kirke videreførte akademierne i form af klostre, der siden blev til universiteter. Dog uden at slippe klostrets form og virkemåde, hvor munke sidder i celler på lange gange og skriver kommentarer til fagets dogmer. Og med undtagelse af naturvidenskab, er forskning stadig klosterets skolastik, hvor man opponerer på den herskende ortodoksi. Og hvor en person bliver professor, hvis tre eksisterende professorer peger på vedkommende. Så mængde-matikkens selvreference passer som fod i hose til de selvrefererende kloster-universiteter.

Heldigvis er reformationen på vej, så næste år kan vi forhåbentlig fejre to reformationer. Det er så 500 år siden, Luther gjorde op med den katolske ortodoksi, som hævdede, at kun kirken kunne formidle kontakten til det Egentlige gennem sine otte sakramenter. Luther sagde, at den enkelte selv kan etablere kontakten og kun har behov for en kirke med to sakramenter, dåb til velkomst og nadver til syndsforladelse.

Som katolicismen har også mængde-matikken otte sakramenter, kaldet kompetencer. I modsætning hertil behøver den protestantiske matematik, mange-matikken, kun to sakramenter i mødet med Mange: at tælle og at regne.

Protestantisk mange-matik kan læres på MATHeCADEMY.net, som på den netop afholdte verdenskonference i Hamborg havde succes med blok-tal og med '1kop & 5 pinde' metoden til at kurere matematik-ulyst. Med koppen til bundter kan 5 pinde 'koptælles' i 2ere som 1kop3 eller som 2kop1. Så en total består altid af to tal, et antal bundtede indenfor og et antal ikke-bundtede udenfor. Og man kan altid omtælle ved at flytte en pind ind eller ud af koppen.

Divisionsproblemer forsvinder ved at bruge koptælling og omtælling: Skal 336 divideres med 7, koptælles 336 til 33kop6, der omtælles til 28kop56, altså 28 bundter indenfor og 56 u-bundtede udenfor. Der delt med 7 giver 4 indenfor og 8 udenfor, altså 48.

Blok-tal medfører nye læringsmuligheder i førskolen: 2 3ere og 4 5ere kan forenes lodret eller vandret. Lodret skal begge omtælles til en fælles enhed, hvilket kaldes proportionalitet. Vandret fås et antal 8ere ved at sidestille blokkene, altså ved integration.

Så regeringen kan roligt gennemføre gymnasireformen og vende det døde øre til de ortodokse kloster-universiteters klagen over, at mængde-matikken trues af sammenbrud. Alle lærer let matematik, når reformationen har erstattet den katolske mængde-matik med den protestantiske mange-matik, der respekterer fagets indhold, algebra og geometri, tælling og regning og jordmåling.

Naturligt, at unge fravælger tvangsklasser

DEBATINDLÆG TRYKT 10.12.2016

Vi skal i gang med at gentænke hele vores skolesystem; fra børnehave til forskerskole.

De unges fravalg af skolens tvangsarbejde er ret forståeligt. Efter puberteten påbegyndes et omfattende identitetsarbejde: Hvor er mit talent, osv.

Skolen burde hjælpe, men tilbyder dem blot tvangsklasser, hvor de tvinges til at følge årgangen og til at følge dennes fagrække uanset forskelle i personligt talent. Fravalget viser sig på mange måder: manglende afleveringer, støj, mobning, druk, syge lærere, skift til privatskoler osv.

Det tydeligste fravalg er fravær.

Med hensyn til fysisk fravær varierer det såkaldte opmærksomhedskrævende fraværstal fra 7 pct. til 70 pct. på skolerne i Aarhus Kommune.

Og omfanget af mentalt fravær kan aflæses af karaktererne. Ministeriets hjemmeside viser, at bestå-karaktererne 02, 4 og 7 gives for at regne 16 pct., 33 pct. eller 50 pct. rigtigt til folkeskolens afgangsprøve i problemregning. Og at den internationale beståelsesgrænse på 70 pct. rigtige giver den næsthøjeste karakter, 10.

Sverige er anderledes ærlig om karaktererne. Disse viser, at hver fjerde 15-årig ikke kan deltage i samfundslivet på grund af manglende matematikviden, hvilket har udløst den særdeles kritiske OECD-rapport "Improving Schools in Sweden". Så Sverige overvejer nu, om dets embedsrettede linjeopdelte skolesystem med tvangsklasser og tvangslinjer skal erstattes med den internationale skolestandard inspireret af de nordamerikanske republikkers tredelte skolesystem. Dette omfatter en primærskole for børn fra klasse 0 til 7, en sekundærskole for unge fra klasse 8 til 11, samt en to til

fireårig tertiær jobrettet skole for de 18-22-årige. Og hvor de to sidste skoleformer består af selvvalgte halvårsblokke.

Talentet visner hurtigt

I stedet for at skjule manglende viden i utroværdige beståelses karakterer burde vi som Sverige nedsætte en OECD-ledet skolekommission. Den vil sikkert hurtigt anbefale, at vi globaliserer vores to nationale ungdomsuddannelser, først de tre år i folkeskolens tvangsklasse, derefter de tre år på en af de mange gymnasiale tvangslinjer. For alle unge har et talent, som dog hurtigt visner, når de tvinges til at følge deres årgang i stedet for at vælge efter nysgerrighed. Og overvægten af piger i gymnasiet viser tydeligt, at drenge lider under, at de er to år bagefter i modenhed.

Omdan de gymnasiale uddannelser til en fireårig skole med lærere, som kun underviser i deres hovedfag. Så stop folkeskolen efter syvende klasse. Omdan de gymnasiale uddannelser til en fireårig skole med lærere, som kun underviser i deres hovedfag. Og som byder den unge indenfor med: "Velkommen, inden i dig bor der et talent, som det er vores fælles opgave at afdække og udvikle gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller teoretisk art. Hvad har du lyst til at afprøve det næste halvår? Går det godt, siger vi flot job, du har talent, du skal vist have flere blokke. Hvis ikke, siger vi flot forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt, du kan nu afprøve andre blokke."

Så alle forlader de halvårlige klasser med ros. Og lyst til som 18-årige at prøve kræfter med de tertiære uddannelser, hvor netop deres personlige talent kan udfoldes.

De unges fravær løses ikke via børnechecken. At en professor kun kan anbefale dette viser blot, at vi skal bede OECD om hjælp, når vi i 2017 skal i gang med at "rethink" hele vort skolesystem fra børnehaven til forskerskole.

Vi skal gentænke hele skolesystemet

KRONIK TRYKT 24.01.2017

En 2020-reform vil kunne gøre det, som man burde have gjort i 1975: opdele folkeskolen i en primærskole for børn og en sekundærskole for unge, med hver deres læreruddannelse.

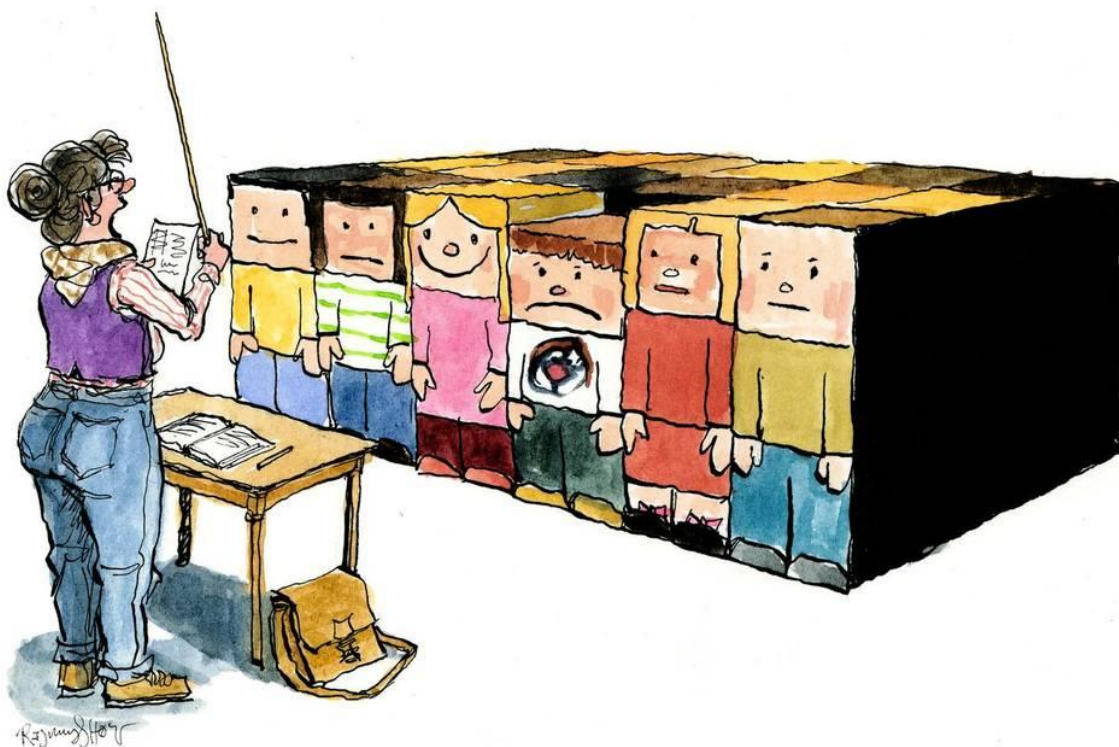

Illustration: Rasmus Sand Høyer

Børn er pragtfulde, børnebørn da især. Derfor hjælper vi gerne børn under opvæksten. Også med institutioner, der kan supplere hjemmets hjælp. I hjemmet lærer barnet at tale og tælle, og skolen kan så supplere med læsning, skrivning og regning.

Sådan skabes trygge og stimulerende rammer omkring barnet, indtil det forlader barndommen og giver sig på vej som et ungt menneske. Her er hjemmets hjælp ikke mere påskønnet, så nu står skolen alene. Men det skal være en ny skole, som nu også kan lede vej.

Den internationale skolenorm er da også, at den unge forlader primærskolen for børn og fortsætter i en sekundærskole for unge, som kan støtte den unges identitetsarbejde: Hvad er mit talent, hvad er fælles værdier osv.

Demokratiet er her centralt, men også ungt, for da skolen opstod for ca. 200 år siden, fandtes der kun én republik, den nordamerikanske. Der opstod derfor to skoleformer: demokratiets skole til at vejlede den unge i at afklare og udvikle sit personlige talent og enevældens skole til at skaffe embedsmænd til statens voksende centraladministration.

Man kunne så forvente, at da Europa overgik til republikker, fulgte dens skoleform med. Hertil er vist kun at sige, at det kan nås endnu. Men det kræver en tilbundsgående skolereform, for de to skoleformer er meget forskellige.

Den nordamerikanske primærskole bruger hønemormodellen, hvor børn har samme lærer til næsten alle fag. Og hvor læreren kun har én klasse at arbejde med. En varm hønemor får hurtigt blik for, hvordan det enkelte barn kan støttes og stimuleres på sit eget niveau.

Ved puberteten skifter den unge til sekundærskolen, high school, som siger: »Velkommen. Inden i dig bor der et talent, som det er vores fælles opgave at afdække og udvikle gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller teoretisk art sammen med lærere, der kun har ét fag. Hvad har du lyst til at afprøve det næste halvår? Går det godt, siger vi flot job, du har talent, du skal vist have flere blokke. Hvis ikke, siger vi flot forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt og til nu at afprøve andre blokke.«

Så alle forlader halvårsblokken med ros. Og med lyst til som 18-årige at prøve kræfter med de tertiære jobrettede veje, hvor netop deres personlige talent kan udfoldes. Og som også er opdelt i halvårsblokke, så man hurtigt kan supplere eller udbygge sin grad med nye blokke ved jobskifte eller arbejdsløshed.

Det er netop fravalget af tvangsklasser i sekundærskolen, som har gjort Nordamerika teknologiførende, så det kan skabe de nye teknologier, der så kan forfines andre steder.

Samtidig er Nordamerika i stand til at reproducere sig med 2,1 barn per familie, hvor Europa med 1,5 barn per familie halverer sin befolkning på 100 år. Så alene et ønske om, at Europa ikke skal uddø, vil være grund nok til udskifte enevældens linjeopdelte embedsrettede skoleform med republikkens blokopdelte talentudvikling.

Men hvordan udviklede den danske skole sig ved overgangen til demokrati? Den måtte vente over 100 år på den store skolereform i 1958. Før 1958 blev børn delt efter femte klasse. En optagelsesprøve afgjorde, om barnet kunne optages på mellemskolen eller skulle fortsætte to år mere indtil konfirmationen. Og de fleste børn undervistes i landsbyskoler med to lærere, der underviste alle syv årgange i alle fag.

Reformen i 1958 indførte centralskoler, hvor børn fik lov til at blive sammen under hele barndommen og fik tilbudt forskellige lærere, der ofte var uddannet i de fag, de underviste i.

Nu var den fælles primærskole så skabt. Man undlod blot at videreføre den hønemormodel, som landsbyskolen havde benyttet i næsten 150 år. Alt skulle fornys.

Sekundærskolen blev opdelt i to. Man kunne fortsætte endnu to-tre år eller indstille sig til optagelsesprøve til en treårig realafdeling og eventuelt fortsætte i et treårigt gymnasium, som forblev uændret ved reformen.

Man kunne så forvente, at den næste reform i 1975 ville indføre republikkens skoleform med et fireårigt realgymnasium fra ottende klasse med selvvalgte boglige og praktiske halvårsblokke. Men i stedet for at se mod vest så man mod øst og indførte en 10-årig enhedsskole som i Sovjetunionen. En påtænkt niveaudeling forsvandt, da alle forældrene ønskede deres børn undervist på det høje niveau.

En 2020-reform vil kunne gøre det, som man burde have gjort i 1975: opdele folkeskolen i en primærskole for børn og en sekundærskole for unge, med hver deres læreruddannelse. Og samtidig flytte uddannelsen af lærere og pædagoger ind på universiteterne som i resten af verden.

Men vigtigst af alt, en 2020-reform vil kunne afskaffe tvangsklasser i sekundærskolen.

Tvangsklasser, hvor man tvinges til at følge sin årgang, har god mening i barneskolen, hvor barnet kan udvikle sig stille og roligt med støtte fra en hønemor eller eventuelt to i de øverste klasser.

Tvangsklasser for de unge havde mening i en realskole, som var rettet mod job i forretning eller på kontor eller mod en gymnasial uddannelse. Altså i industrisamfundet, som siden er afløst af et it-samfund, hvor viden er den vigtigste kapitalform. Og videnskapital er netop det, den unge opbygger med sit talent på sin egen vej gennem livet.

Men talentet visner hurtigt, når alle tvinges til at gå samme vej: »Du er 14 år. Med dine jævnaldrende går du ind i rum 14. Her bliver du i tre-fire år og laver præcis det samme som de andre. Du må gå hjem sidst på dagen, men i morgen skal du komme igen. Senere kan du så vælge mellem utallige linjer på ungdomsuddannelserne. Men når du først har valgt linje, er du igen tvunget til at følge klassen.«

Tvangsklasser tvinger piger og drenge til at følges ad til trods for, at piger udviklingsmæssigt er to år længere fremme. Det giver begge et skævt billede af det modsatte køn. Og drengene mister lysten til at gå i skole, så der i gymnasiet er tæt på to piger for hver dreng.

Det er blot naturligt, at mange unge møder tvangsklasser med fravalg, der viser sig som manglende afleveringer, støj, mobning, druk, skift til privatskoler m.m.

Det tydeligste fravalg er det fysiske fravær, som vokser år for år. Men som skolerne accepterer for at fastholde finansieringen.

Omfanget af mentalt fravær kan aflæses af karaktererne. Ministeriets hjemmeside viser, at beståkaraktererne 02, 4 og 7 gives for at regne 16 pct., 33 pct. eller 50 pct. rigtigt til folkeskolens afgangsprøve i problemregning. Og at den internationale bestågrænse på 70 pct. rigtige giver den næsthøjeste karakter, 10.

Danmark skjuler manglende læring ved at sænke bestågrænsen i folkeskolen og på det gymnasiale niveau. Sverige er anderledes ærlig omkring karakterer, som viser, at hver fjerde 15-årig ikke kan deltage i samfundslivet på grund af manglende matematikviden, hvilket har udløst den særdeles kritiske OECD-rapport ”Improving Schools in Sweden”.

Så i stedet for at sende de unge ud i verden med utroværdige beståkarakterer burde vi som Sverige nedsætte en skolekommission, der kan gennemføre den næste skolereform i 2020. Arbejdet skal ledes af OECD, så vi ikke risikerer at gentage katastrofen fra 1975. Nutidens identitetssøgende unge har behov for republikkens valgblokke, ikke centralismens tvangslinjer.

Uden tvangsklasser vil udkantsområder tiltrække mange nye familier, som ønsker at give deres børn og unge de bedste betingelser under opvæksten.

Og uden tvangsklasser vil hver anden dreng være ingeniør som 22-årig. Og som 25-årig have et job og en familie med de tre børn, der sikrer, at Europa vil bestå: en til far, en til mor og en til staten.

Med en todelt folkeskole vil lederne stå i kø

DEBATINDLÆG TRYKT 21.02.2017

Ved regionsvalget bliver det forhåbentligt muligt at stemme på en kandidat, som vil påtage sig opgaven at gøre vores skoler tiltrækkende for både ledere, lærere, børn og unge.

Aarhus kan ikke besætte fire skolelederstillinger (JP Aarhus 16/2). Samtidig er Aarhus i "rethink"-boks. Så hvad med at nytænke folkeskolen inspireret af mellemskolen.net? Her foreslås en todeling efter international standard, en primærskole for børn og en sekundærskole for unge med hver deres skoleleder.

Primærskolen følger international standard med en hønemor, som med kun én klasse hurtigt får øje for det enkelte barns evner og behov, en ekstra forælder. Den fireårige sekundærskole fra syvende klasse er en high school efter nordamerikansk model. De unge bydes velkommen med respekt: "I dig bor et talent, som det er vores fælles opgave at afdække og udvikle gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller teoretisk art sammen med lærere, som kun har ét fag. Går det godt, siger vi: "Flot job, du har talent, du skal vist have en blok mere". Hvis ikke siger vi: "Flot forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget nyt, nu finder vi i fællesskab en ny blok til dig."

Karakteren opbygges ved daglig indsats, og overstiger den 70 pct., er blokken godkendt.

Den nuværende folkeskole blev i 1975 skabt som en enhedsskole efter sovjetisk model med tvangsklasser i sekundærskolen, hvor de unge skal følge årgangen og dens skema. Det er hårdt for drengene, som er to år efter pigerne i udvikling. Det giver begge et skævt billede af det modsatte køn. Og drengene mister lysten til at gå i skole, så der i gymnasiet er tæt på to piger for hver dreng.

Det er blot naturligt, at mange unge møder tvangsklasser med fravalg, der viser sig som manglende afleveringer, støj, mobning, druk, skift til privatskoler m.m.

Det tydeligste fravalg er det fysiske fravær, som vokser år for år. Og mentalt fravær, som bevirker, at bestå-grænsen til folkeskolens afgangsprøve i problemregning er sænket til 16 pct. korrekt besvarelse.

Forskellen mellem de to skoleformer kan ses af, hvordan et jobopslag fra en udelt skole ville lyde på en todelt skole:

"Der er tale om en stilling, hvor der lige nu undervises i matematik i indskolingens to klasser samt en række klasser med natur/teknologi og et enkelt hold i håndværk og design. Fra kommende skoleår vil du indgå i fagfordelingen, hvor det vil være en fordel, at du ud over matematik og natur/teknologi vil kunne undervise i enten musik eller tysk – og evt. gerne andre fag."

"Du har mulighed for at undervise i primærskolen efter hønemormodellen, hvor du får én klasse, som du følger i tre år og underviser i læsning, skrivning, regning, natur og fællesskab. Eller du kan vælge at undervise i sekundærskolen, hvor du vil få dit eget lokale med dit hovedfag, som du formidler til forskellige hold af unge, der har valgt holdet som en daglig halvårsblok."

Skolens indretning er kommunens opgave. Men at skabe et forum for oplysning og debat om alternativer burde være regionens opgave. Ved regionsvalget bliver det forhåbentligt muligt at stemme på en kandidat, som vil påtage sig denne opgave, så vores skoler bliver tiltrækkende for både ledere, lærere, børn og unge.

Lærerflugt fra "tvangsklassen"

DEBATINDLÆG TRYKT 24.03.20

Den nye folkeskolelov giver mulighed for at indføre en undervisningsform efter nordamerikansk model, der vil betyde bedre trivsel blandt elever og lærere.

Hver tiende lærer er uden uddannelse og har højst en studentereksamen som faglig baggrund (JP 16.3). Samtidig flygter uddannede lærere i stort tal fra folkeskolens "tvangsklasser", hvor de unge tvinges til at følge årgangen, til trods for at pigerne er to år foran drengene i personlig udvikling. Disse klasser byder på støj og mobning fra de elever, der tvinges tilbage i klassen, fordi 95 pct. skal påtvinges en ungdomsuddannelse, uanset om de vil eller ej. Og som derfor får bestå-karakter for en 16 pct. korrekt besvarelse ved afgangsprøven i matematik.

Kan lærerne lokkes tilbage til klassen?

Et forslag er at give lærerne bedre tid til forberedelse, inden de går ind i tvangsklassen.

Men hvorfor ikke helt afskaffe tvangsklassen og i stedet indføre en undervisning efter nordamerikansk model? Det giver den nye folkeskolelov nemlig mulighed for – jf. § 25a. Lad os kalde modellen "§ 25ahighskoler".

Disse klasser byder på daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller boglig art sammen med en lærer, som kun underviser i sit hovedfag, og som har eget lokale til sine fem-seks daglige halvårshold, som bydes indenfor med et: »Velkommen, alle har et talent, og det næste halvår vil vi sammen forsøge at afdække og udvikle dit personlige talent. Går det godt, siger vi good job, du har talent, du får mere af det samme. Hvis ikke siger vi good try, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt, så nu finder vi noget andet, du kan prøve kræfter med det næste halvår.»

Forskellen mellem de to skoleformer kan ses af et jobopslag, hvor en østjysk skole søger en ny lærer midt i skoleåret:

"Der er tale om en stilling, hvor der lige nu undervises i matematik i indskolingens to klasser samt en række klasser med natur/teknologi og et enkelt hold i håndværk og design. Fra kommende skoleår vil du indgå i fagfordelingen, hvor det vil være en fordel, at du ud over matematik og natur/teknologi vil kunne undervise i enten musik eller tysk – og evt. gerne andre fag."

Ikke underligt, at læreren er flygtet fra et ufokuseret job med mange forskellige tvangsklasser i forskellige fag, når man faktisk har mulighed for at fokusere på sit hovedfag i kommuner, der opretter de nye § 25ahighskoler. Her ville stillingsannoncen i stedet lyde:

"Du har mulighed for at undervise i primærskolen efter hønemormodellen, hvor du får én klasse, som du følger i tre år og underviser i læsning, skrivning, regning, natur og fællesskab. Eller du kan vælge at undervise i sekundærskolen, hvor du vil få dit eget lokale med dit hovedfag, som du formidler til forskellige hold af unge, der har valgt holdet som en daglig halvårsblok."

Sådanne kommuner vil kunne tiltrække både lærere og tilflyttere, der vil beskytte deres børn og unge mod tvangsklassens mange problemer.

Med pligten kommer lysten til erhverv

KRONIKFORSLAG INDSENDT DEN 19.3.2017

Preussen er forhistorie. På nær den preussiske tvangsskole, hvor de unge tvinges til at følge årgangen og dennes tvangsskema. Som blev skabt i Berlin kort efter 1800 for at bekæmpe det franske demokrati. Og som resten af Europa ivrigt overtog og har holdt fast i lige siden. For tvangsklasser var en effektiv metode til skabe en embedsklasse til en ny centraladministration, der kunne holde demokratiet nede. De, der ikke magtede tvangsskolen, kunne så få et erhverv som ufaglært, faglært eller funktionær alt efter, hvornår de måtte stå af skolens udskilningsløb.

Den preussiske tvangsskole havde god mening i et statisk industrisamfund, men i et videnssamfund med brug for fleksibel arbejdsstyrke på grund af automatisering og globalisering er en tvangsskole en ren katastrofe. Som langsomt men sikkert fører Europa mod sin undergang, ikke kun økonomisk, men også befolkningsmæssigt.

Den danske version af den preussiske tvangsskole har udviklet sig særlig grotesk. I dag vælges gymnasiet af cirka 80% af en årgang. Knap 20% vælger erhvervsuddannelse, hvoraf halvdelen falder fra.

Udsigten til en fremtid med 16 embedsmænd for hver håndværker fik folketinget til at indføre en reform, som skulle gøre erhvervsuddannelserne mere tillokkende. Men her to år efter har reformen endnu ikke haft nogen effekt.

En reform virker nemlig kun, hvis den tilrettelægges ud fra den unges synspunkt, hvor lyst og pligt er to centrale faktorer. I industrisamfundet kom pligt før lyst, men i det nuværende videnssamfund er det modsat, de unge følger lysten indtil de møder pligtens nødvendighed.

Derfor burde pligt indgå i samtlige fag og skoletrin. Det kan den bare ikke i en tvangsskole, og da slet ikke med folketingets 95% målsætning, altså ønsket om at næsten alle skal have en ungdomsuddannelse.

Med en sådan målsætning kan skolen ikke pålægge de unge at gå klassen om. I stedet må skolen indføre en fastholdelsespolitik og ansætte fastholdelsesinspektører til at iværksætte årlige fastholdelsestiltag.

Og hermed er skolen selv med til at skabe tvangsklassens ti veldokumenterede megaproblemer: klassestøj og høreværn, voksende fravær, druk, skoleskift til privatskoler, bundkarakterer så bestågrænsen er sænket til 16% korrekt besvarelse ved afgangsprøven i matematik, mobning af flittige elever, hyppige vikarer, leder-mangel, samt de to alvorligste:

At tvinge piger og drenge til at følges ad aldersmæssigt giver begge et skævt indtryk af hinanden, da pigerne udviklingsmæssigt er to år forud for drengene. Dette traumatiserer drenge i en grad, at der i dag er dobbelt så mange piger i gymnasiet som drenge, der kæmper bare for at bestå. Da Sønderjylland var preussisk, blev drenge da også konfirmeret 1-2 år efter pigerne.

Med sin behandling af de to køn medfører tvangsklassen en befolkningsnedgang så voldsom, at Europa er ved at udrydde sig selv. Et fødselstal på 1½ barn per familie betyder 0,75 pige per kvinde, hvilket betyder en halveringstid på 50 år, svarende til et årligt fald på 1,4% af EU's 500 millioner indbyggere, altså 7 millioner personer. Et befolkningsfald, som ikke engang de to verdenskrige kan matche.

Modsat kan Nordamerika holde befolkningstallet stabilt med et fødselstal på 2,1 barn per familie.

I de Nordamerikanske republikker ophører tvangsklasser efter primærskolen. Highskolen bygger på den overbevisning, at alle unge har et talent. Og at det er skolens opgave at afdække og udvikle det individuelle talent gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af praktisk eller boglig art sammen med en lærer, som kun har ét fag. Går det godt, siger skolen: 'Godt job, du har talent, du skal have flere blokke'. Hvis ikke siger skolen: 'Godt forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget ukendt. Nu finder vi i fællesskab andre blokke, du kan prøve kræfter med.'

En tvangsklasse giver en standpunktskarakter baseret på lærerens skøn over den unges faglige niveau på det tidspunkt, karakteren gives, og dermed uden hensyn til pligtforsømmelser som fravær eller manglende afleveringer.

En highskole giver karakter for den unges samlede indsats. På et halvårligt matematikhold fx kan den unge samle 700 points. De daglige afleveringsopgaver tæller 100 points baseret på orden, fuldstændighed og korrekthed. En forsinket aflevering tæller ikke med. Slutprøven tæller 200 points. De sidste 400 points kommer fra fem periodeprøver, hvoraf den dårligste negligeres. De 700 points svarer til 100%, og karaktererne A, B og C gives så for at samle 90%, 80% og 70% af pointene. Er resultat under 70%, skal blokken tages om eller erstattes af en anden halvårsblok. Da også det efterfølgende college-niveau er blokopdelt, kan den unge prøve kræfter med collegeblokke det sidste år i highskolen.

Som 18årig kan den unge så påbegynde en teoretisk bachelorgrad på et fireårigt regionalt college, eller en praktisk diplomgrad på et toårigt lokalt community college, som er opdelt i kvartaler, så det er nemt at tage sine blokke i sommerferien, eller medens man arbejder.

Uden tvangsklasser kunne Europa gøre det samme, så hver anden dreng kunne være ingeniør som 22årig. Og som 25årig have et velbetalt job, en familie og de tre børn, som sikrer statens overlevelse: en til mor, en til far og en til staten.

Lyst og pligt kombineres altså på en blokopdelt highskole. Den unge følger sin lyst i valg af halvårsblokke. Herefter følger pligten til at arbejde seriøst. Man skal møde dagligt og passe sine afleveringer, som man til gengæld får god hjælp til af en lærer, som kun underviser i sit hovedfag, og som har indrettet sit lokale med forskellige hjælpemidler. Så med en målrettet indsats klares lektierne på klassen, så fritiden er fri tid.

Nødvendigheden af at nå bestågrænsen på 70% bevirker, at støj og fravær og mobning forsvinder, fordi alle forsøger at færdiggøre dagens lektier på klassen, medens læreren er til stede til at hjælpe. Og weekendens druk holdes på et minimum for at være klar i hovedet mandag morgen. Vikarer er et særsyn, fordi læreren stortrives i eget lokale med mulighed for at formidle sit fagområde til halvårsklasser af interesserede eller nysgerrige unge.

Magter man ikke at gennemføre tilpas mange blokke i løbet af de fire år, kan man tage ekstra blokke på det lokale VUC, som inspireret af Nordamerika sikkert gerne vil tilbyde kvartalsopdelte blokke, for at 95% målsætningen kan nås.

Konklusion: Med pligt kommer lysten til erhverv. På en fireårig highskole går den unge i 4*2*5 altså 40 forskellige klasser. Med halvårlige kontrakter og ros til alle kan den unge her afprøve både praktiske og boglige blokke under vejledning af fagdedikerede lærere i deres eget lokale. Herved lærer den unge værdien af pligter, og opdager hurtigt, om talentet sidder i griberne eller i begreberne, så resten af skoletiden kan bruges til at udvikle talentet med henblik på at forsætte på en tertiær skole som 18årig.

Danmark kan omstille den preussiske tvangsskole til en Nordamerikansk highskole på to forskellige måder.

En 2020 skolereform vil kunne skabe en fireårig blokopdelt highskole fra ottende klasse, omfattende alle nuværende ungdomsuddannelser: folkeskolens overbygning, de gymnasiale uddannelser og erhvervsuddannelserne.

Alternativt kan kommunerne oprette §25a highskoler, som den nye folkeskolelov har åbnet mulighed for, inspireret af skolerne i Ontario. Udkantskommuner kan på denne måde tiltrække arbejdskraft samt tilflyttere, der ønsker at beskytte deres drenge mod de preussiske tvangsklassers mange problemer ved at søge til en kommune, der tilbyder fireårige blokopdelte skoler til afdækning af udvikling af den unges personlige praktiske eller boglige talent.

Udkantens problemer skyldes tvangsklasser

DEBATINDLÆG INDSENDT DEN 18.4.2017

Udkantens problemer står i kø: landsbyforfald, skolelukning, bundkarakterer, mm. Samt de to store 'dampuniversiteter' i Aarhus og København, som suger pigerne til sig, ligesom dampmaskinerne sugede befolkningen til sig i begyndelsen af industrialderen, så der opstod centrale megabyer som København, Köln, Birmingham, Chicago osv. For dampen kunne levere den energi, maskinerne skulle bruge til at skabe arbejdspladser.

Heldigvis opfandt man så elektromaskiner. Nu kunne energien transporteres overalt, så vi kunne få et decentralt industrisamfund. Der nu er erstattet af et videnssamfund, hvor historien åbenbart skal gentages. Vidensformidlingen monopoliseres af to centrale dampuniversiteter. Til trods for, at

elektroner også kan transportere viden overalt til decentrale IT-system, skabt i de Nordamerikanske republikker, hvor udkantsproblemer er ukendt.

Ikke kun udkanten, men hele Europa er ved at uddø, For med et fødselstal på 1.5 barn per familie vil befolkningen halveres på 50 år, dvs. en årlig nedgang på 1.4% svarende til 7 millioner mennesker. I modsætning hertil kan Nordamerika reproducere sig med at fødselstal på 2.1 barn per familie.

Så udkantens byråd og borgmestre har nu en enestående mulighed for at gå i spidsen for at genoprette ligevægten, ikke kun i egen kommune, men i hele Europa. Det åbner den nye folkeskolelov nemlig mulighed for. Inspireret af Ontario i Canada indeholder den to vigtige reformer: en længere skoledag, som mange beklager sig over, samt muligheden for at oprette en §25a highskole efter Nordamerikansk model, som ingen endnu har benyttet, men som vil løse alle udkantens problemer.

Vores folkeskole blev skabt i Preussen for at få Napoleon ud af Berlin. Det har han så været i over 200 år, men vores linjeopdelte dannelsesskole inddeler stadig de unge efter biologisk alder og bruger tvangsklasser med tvangsskemaer til at dræbe de unges individuelle praktiske eller teoretiske talent, hvilket især går ud over drengene, hvoraf halvdelen ellers kunne være ingeniør som 22årig.

Men med §25a kan der nu indføres en fuld Ontario-model:

Folkeskolen opdeles i en primærskole for børn og en sekundærskole for unge. Den første med en hønemor-model de første tre år, hvor læreren kun har én klasse at arbejde med. En varm hønemor får hurtigt blik for, hvordan det enkelte barn kan støttes og stimuleres på sit eget niveau. Dette vil holde liv i landsbyskolerne.

Herefter en highskole fra 7. til 10. klasse med daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke af teoretisk eller praktisk art, så den unge gradvist kan afdække og udvikle sit personlige talent. Hvor læreren kun underviser i sit hovedfag, og hvor blokken afsluttes med ros til alle, enten for at have talent eller for at have mod til at afprøve noget ukendt. Detaljerede forslag kan ses på Mellemskolen.net.

Til det kommende kommunalvalg og regionsvalg bør man derfor stemme på partier, der vil oprette §25a highskoler, så kommunerne kan leve op til demokratiets målsætning: Frihed til at afprøve og udvikle sit personlige talent, lighed mellem piger og drenge, og solidaritet med hjem med lav videnskapital.

Og til det kommende folketingsvalg bør man stemme på partier, som vil indføre Ontario-modellen helt igennem. Så de unge efter endt highskole kan gå direkte videre til et af regionens centrale 4årige university-colleges, som også blokopdeles. Eller ind på købstadens toårige blokopdelte lokalcollege fremkommet ved at fusionere ungdomsuddannelserne efter svensk model. Og hvor man med en diplomgrad kan få et arbejde eller læse videre på et regionscollege. Samt vil skrue ned for dampen på de utidssvarende dampuniversiteter, så de kun skal varetage master- og forskeruddannelse.

Så kære borgmestre, hvorfor ikke bringe udkanten i centrum ved at afskaffe tvangsklasserne?

Tvangsklassen gør karakterer til en joke

DEBATINDLÆG INDSENDT DEN 16.5.2017

Tusind tak til Bastian Kjerulf Mikkelsen for at afsløre gymnasiets karakterer som en joke (JPA 15.5). Som tidligere gymnasielærer kan jeg kun give ham ret. Karakterer er som sovjetisk planøkonomi, hvor elendighed beskrives som rosenrød succes. Bestå-karakteren 02 gives i folkeskolen for at regne hver sjette opgave rigtig til eksamen, og i gymnasiet for blot at møde op.

Når folk spørger, hvordan det var at være gymnasielærer, svarer jeg med en omskrivning af Arvid Müllers 'Degnes vise'. Jeg håber, de kommende studenter vil synge den på skolen og ved festerne. Alle tre vers findes på Mellemskolen.net.

”Hvis du ikke laver no’ t, bliver det vær’ og værre,
stilene sig hober op, og du vil intet lære!

Lektier er et must. Ellers er du lost!

Knud han smiler saligt, han er ferm på en PC.

Lister, de kan hackes, og stile loades ne’.

Man retter lidt i teksten, så hva’ der svært ved det?

Sådan er’ed jo, ja, det er’ed jo!

Karakteren nærmer sig, sku’ gerne være i top.

Så Knu han møder tidligt frem, og uden kaffekop.

Hånden er i vejret, så hans to’er doubles op.

Sådan er’ed jo, ja, det er’ed jo!

Det ved I - det ved jeg,

men vi veddet godt nok, hver for sig!

Men til sluteksamen, blir han svimmel og så bleg.

”Må jeg trække om?” spør Knu’, dog censor siger nej!

Men gir ham nådigt nul-to, så Knu’ han dumper ej.

Sådan er’ed jo, ja, det er’ed jo!”

Problemet er tvangsklasser, hvor skolen ikke kan bortvise passive elever uden også at miste deres taksameter-tilskud. Løsningen er enkel. Kommunerne skal blot bruge §25a i folkeskoleloven til at oprette 4årige blokopdelte highskoler fra 7. klasse til at udvikle den enkeltes talent gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke i praktiske eller boglige fag sammen med lærere, som kun underviser i ét fag, hjertefaget. Og hvor man i afleveringer og prøver skal præstere mindst 70% for at blokken godkendes.

Efter 4 år kan man så springe druk-gymnasiet over og gå direkte videre til fremtidens STEM-fag: Science, technology, engineering & mathematics.

Uden tvangsklasser kommer 100% igennem

DEBATINDLÆG TRYKT 30.05.2017

Skoledebatten raser: Skal 95% igennem eller kun 90%? Og hvad nytter det at blive skubbet igennem med lave nådes-karakterer, som er ubrugelige?

Svaret ligger i §25a i den nye folkeskolelov: ”Undervisningen kan organiseres i hold inden for den enkelte klasse og på tværs af klasser og klassetrin.” Oversat til dansk: Regionerne skal motivere sine kommuner til at afskaffe sine tvangsklasser, hvor de unge tvinges til at følge årgangen, og hvor drengene lider under, at pigerne er to år forud i modenhed, så der nu er dobbelt så mange piger som drenge i gymnasiet.

I stedet skal kommunerne indføre en §25a 4årig highskole fra 7. klasse til at udvikle den enkeltes talent gennem daglige lektier i selvvalgte halvårsblokke i praktiske eller boglige fag sammen med lærere, som kun underviser i ét fag, hjertefaget. Og hvor man i afleveringer og prøver skal præstere mindst 70%, for at blokken godkendes.

Så kommer alle igennem med viden om, hvilket talent de bærer på, og som de nu kan arbejde videre med.

Med præstationskarakterer kan både mobil og PC beholdes

DEBATINDLÆG INDSENDT 28.9.2017

Læreren underviser i brøkers addition, men ingen hører efter, for alle er i cyberspace, enten på mobilen eller på PCen. Og det går jo ikke, så først må mobilen afleveres, dernæst PCen, da det ikke nytter.

Spørges de unge, hvorfor de ikke hører efter, er svaret: ”Hvorfor skal vi lære noget, en maskine kan regne ud? Og i øvrigt er der tre uger til næste karaktergivning”.

Og alle ved, at lærere bliver fyret, hvis de giver præstations-karakterer byggende på elevernes præstationer i perioden. Lærerne må kun give standpunkts-karakterer byggende på et skøn over elevens faglige standpunkt i ugen op til karakteren, hvor alle møder op og afleverer alt og sidder med hånden oppe konstant.

Naturligvis er der også mundtlig eksamen. Men med en mild censor kan enhver lærer eksaminere selv en stol til en beså karakter, forudsat at stolen holder mund.

Så de unge kan roligt beholde både mobil og PC, hvis skolen erstatter standpunkt med præstation, og mundtlig eksamen med skriftlig, som i resten af verden.

Et forhistorisk gymnasium

DEBATINDLÆG TRYKT 10.11.2017

Gymnasiet drukner i egen succes. For samfundet har ikke brug for et skolesystem, hvor 4 ud af 5 vil have et embede, og hvor halvdelen falder fra, hvis de i stedet vælger et erhverv.

Gymnasiets problemer skyldes økonomi og evaluering. For at øge det offentlige tilskud, må de unge hindres i at droppe ud. Hvilket er let, da gymnasierne selv vurderer de unges faglige udbytte med tre sæt karakterer.

Terminskarakterer må ikke afspejle den unges præstationer i terminen, men alene det faglige standpunkt når karakteren gives. Så fysisk og mentalt fravær og manglende opgaveaflevering har ingen betydning, kun den sidste uge tæller. Og her møder alle op med hånden i vejret for at få en middelkarakter på trods af manglende viden.

Skriftlig eksamen er med fri adgang til internettet, så en time efter opgaven er stillet, kan en løsning hentes ned. Man skal så blot huske at rette lidt i teksten.

Og ved mundtlig eksamen sørger byger af ledende spørgsmål for, at ingen kan dumpe. Over frokostbordet morer lærere sig ofte med at konstatere, at med en mild censor vil en lærer kunne eksaminere selv en stol til at bestå, forudsat stolen tier stille.

Synd, for gymnasiet blev skabt i god mening under Napoleonskrigene. Preussens konge var chokeret over at se, at en franske bondehær overgik hans adelige officerer og besatte Berlin. Han indså, at han ligesom Frankrig måtte erstatte sin blod-adel med en videns-adel, som kunne besætte embederne i en ny stærk centraladministration, igen efter fransk forbillede.

Han bad derfor Humboldt om at skabe en dannelsesskole med tre formål. Befolkningen måtte ikke oplyses, da den så ville forlange demokrati som i Frankrig. I stedet skulle den indpodes en følelse af nationalisme, så den så sig som et folk, der får identitet ved at bekæmpe andre folk, især det franske. Og endelig skulle et gymnasium udskille eliten til embeder i centraladministrationen; og formidle dannelse, så den kunne færdes ved hoffet.

Europas enevælde overtog med kyshånd den preussiske dannelsesskole, selvom den benytter tvangsklasser med årgangstvang. Hvilket har skabt 11 veldokumenterede problemer. Klassestøj, så mange må bruge høreværn under arbejdet; og mobning, fordi de unge tvinges til at være sammen hele dagen flere år i træk. Støj og mobning medfører så øget fravær, der igen medfører snyd og

bundkarakterer, så man består eksamen ved blot at regne hvert sjette stykke. Druk, på grund af manglende identitetsudvikling. Vikarer og privatskoler, da mange unge og lærere og ledere flygter fra tvangsklasserne. Drengemistrivsel, da drenge er to år bagud i modenhed. Samt en halveringstid på 50 år for Europas befolkning, hvor et par kun afleverer 1½ barn, der så afleverer 1 barn i næste generation.

De Nordamerikanske republikker holder et stabilt befolkningstal ved at tilbyde de unge en highskole med daglige lektier i selvvalgte praktiske eller boglige halvårsblokke. Og sammen med lærere, som kun underviser i ét fag, hjertefaget, for at kunne støtte de unges identitetsarbejde med høj faglighed. Og som roser alle, enten for at have talent, eller for at have mod til at afprøve noget nyt og ukendt, for eksempel håndværk eller fremmedsprog. Og som lover, at halvårsblokken godkendes, hvis man opnår mindst 70% af de points, der gives for fremmøde, aflevering, delprøver mm.

Nedsætter vi en OECD-ledet skolekommission til at globalisere vores skolesystem fra børnehaven til forskerskole, vil den straks anbefale highskoler til at undgå det talentspild, som har ført til Europas store ungdomsarbejdsløshed.

Indtil da bør regionerne være tværkommunale tænketanke, der bruger folkeskolelovens paragraf 25a til at afskaffe tvangsklasserne. Fordi en skole, som støtter den unges identitetsarbejde med selvvalgte praktiske og boglige halvårsblokke, vil løse regionens kerneopgaver ved at mindske tilgangen til sygehuse og psykiatri samt medføre vækst og udvikling i udkantskommunerne.

Psykiatri og druk skyldes ødelagt identitetsarbejde i tvangsklasser

DEBATINDLÆG TRYKT 15.11.2017

I 7. klasse forlader de unge barndommen og påbegynder deres identitetsarbejde: 'Hvem er jeg? Hvad kan jeg?' Og skolen bør støtte dette arbejde i stedet for at ødelægge det med årgangstvang og tvangsklasser. Som indirekte siger til de unge: Du er identitetsløs, derfor vil vi danne dig med faglige skabeloner. Du får en god karakter, hvis du tilpasser dig, og ellers en bundkarakter.

Den katastrofale konsekvens af ødelagt identitetsarbejde er kompensation, drenge med druk og piger med angst. Vores unge har verdensrekord i druk. Og tilstrømningen af unge piger truer med at få psykiatrien til at bryde sammen.

Til regionsvalget siger alle lister: bedre helbredelse med flere penge og flere læger. Men begge løfter er urealistiske. Liste Q peger i stedet på forebyggelse: Vi må hurtigst muligt afskaffe de tvangsklasser, der pumper drenge ud i druk og piger ind i psykiatrien. Skolen skal støtte og ikke ødelægge identitetsarbejdet.

Tvangsklasser kan afskaffes med §25a i den nye folkeskolelov, og erstattes med selvvalgte halvårsblokke, der byder den unge velkommen med agtelse: 'Alle har et talent, og vi skal nu i fællesskab finde og udvikle dit personlige talent. Du skal derfor vælge mellem en række daglige halvårsblokke af praktisk og boglig art sammen med en lærer, der kun underviser i ét fag, så dit identitetsarbejde støttes af høj faglighed. Og du får ros, enten for at have talent, eller for at have mod til at prøve kræfter med noget nyt og ukendt, som fx håndværk eller tysk, vort vigtigste eksportsprog.'

Afskaffelse af tvangsklasser er en fælleskommunal opgave. Derfor skal regionen på banen som en tværkommunal tænketank. Især da en skole, som støtter den unges identitetsarbejde med selvvalgte halvårsblokke, vil mindske tilgangen til sygehuse og psykiatri samt medføre vækst og udvikling i udkantskommunerne. Og dermed bidrage til at løse regionens kerneopgaver. Så forebyggelse gennem afskaffelse af tvangsklasser vil overflødig gøre fremtidige krav om besparelser og effektivisering.

Frie halvårshold fjerner tvangsklassens ti plager

KRONIKFORSLAG INDSENDT DECEMBER 2017

Børn er pragtfulde, unge mennesker ligeså. Derfor fortjener begge den bedste skole, der findes. Men ikke nødvendigvis den samme skole, snare tværtimod. Barnet er nysgerrig på sin omverden og bruger sine gribere til at skabe begreber med. Den unge er nysgerrig på sig selv: Hvem er jeg, hvad kan jeg? Så hvor barnet udforsker det ydre, udforsker den unge det indre med det identitetsarbejde, der påbegyndes ved overgangen fra barndom til ungdom fra 7. klasse.

Vi bør derfor tilbyde børn og unge to forskellige skoleformer. Barnets skal guides til lærerige omverdens-oplevelser. Den unge skal støttes i sit identitetsarbejde med valgfrie halvårshold af boglig eller praktisk art sammen med en lærer, som kun har ét fag for at kunne støtte den unge i identitetssøgen med høj faglighed.

Netop sådan er den Nordamerikanske highskole indrettet. Ved ankomsten bliver den unge budt velkommen med agtelse: 'Alle har et talent! Og i fællesskab skal vi nu afdække og udvikle dit personlige talent. Det sker med daglige lektier i selvvalgte praktiske eller boglige halvårshold sammen med en højt kvalificeret lærer, der giver dig ros for at have talent, eller for at have mod til at afprøve noget nyt og ukendt, som fx håndværk eller tysk, vort vigtigste fremmedsprog.'

Den unge oplever nu en skoledag med 6 forskellige valghold, valgt efter interesse eller nysgerrighed. Og som erstattes af nye hold hvert halve år. Og med et løfte om godkendelse, hvis man opnår mindst 70% af de points, der gives for fremmøde, aflevering, delprøver mm.

Og med daglige selvvalgte halvårshold undgår den nordamerikanske skole tvangsklassens ti veldokumenterede plager: støj, mobning, fravær, bundkarakterer, snyd, druk, pige-angst, flugt til privatskoler, drenge-mistrivsel og befolkningsnedgang.

Støj opstår naturligt, når unge tvinges til at deltage i aktiviteter, som de ikke selv ønsker, og som de ikke har mulighed for at undslippe i en årrække. Så når læreren hjælper dem med højt fravær, falder man let i snak med sine naboer. Og ønsker man at løse opgaven, er et høreværn ofte nødvendigt.

Mobning opstår ligeledes naturligt, når en gruppe unge tvinges til at være sammen hele dagen flere år i træk. Og som regel er naturen stærkere end selv de mest helhjertede strategier for antimobning.

Fravær er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og støj og mobning. Især da fravær ikke har konsekvenser på grund af skolens fastholdelsespolitik. Og et skoleskift hjælper ikke, da alle skoler bruger tvangsklasser. Men selv i timen viser fraværet sig ved skift til facebook og andre sociale medier på sin PC eller mobil.

Bundkarakterer er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og støj og mobning og fravær. Det naturlige ville være at tage klassen om, men det forhindrer skolernes årgangstvang. Resultatet kan så aflæses ved folkeskolens afgangsprøver. Mange går slet ikke op, og i matematik skal man blot regne hvert sjette stykke rigtigt for at få bestå-karakteren 02.

Snyd er den naturlige konsekvens af tvang og manglende interesse og højt fravær. Stort set alle opgaver er løst og kan hurtigt downloades eventuelt mod betaling. Man retter så lidt i teksten, så hvad er der svært ved det? Og til eksamen findes facebook-grupper, der kan levere en løsning en time efter opgaven er stillet.

Druk er den naturlige konsekvens af mistrivsel i skolen. Samt af, at identitetsarbejdet er gået i stå, så det personlige talent langsomt visner i tvangsklasser. Og den danske verdensrekord i ungdomsdruk kommer til fuld udfoldelse ved starten af gymnasiet og på universiteternes rusuger.

Vikarer er den naturlige konsekvens af nyuddannede lærere skal undervise i klasser med støj, mobning, fravær, konstant facebook brug, bundkarakterer, snyd og generel mistrivsel. Hvis også læreren mistrives og måske mobbes, fører det let til øget sygefravær eller skift til et andet erhverv.

Ej heller er det morsomt at være leder på en skole med tvangsklassens mange plager, og hvor lærere mister lysten til at undervise. Samtidig skal man også være leder for en hel anden skoleform, barneskolen, som heller ikke er problemfri. Ikke underligt, at sådanne dobbelte lederjob ofte er vanskelige at få besat.

Privatskoler er den naturlige flugt væk fra tvangsklassen, og hver femte unge benytter denne mulighed. Men ikke alle har råd, så denne løsningemåde har en social slagside. Og årgangstvang forsvinder ikke nødvendigvis på privatskoler.

At især drenge mistrives skyldes, at drenge er to år efter piger i personlig udvikling. Da Sønderjylland var preussisk, blev drenge da også konfirmeret to år efter pigerne. At tvinge jævnaldrende piger og drenge til at være sammen dagligt i flere år i træk, giver begge et så skævt billede at det modsatte køn, at det har fået konsekvenser for fødselstallet. Europa afleverer 1½ barn per par, der så senere afleverer 1 barn, altså en halveringstid på bare 50 år.

Tvangsklasser blev indført ved den store skolereform i 1975. Før da have vi den tyske skolemodel med opdeling af de unge i en boglig og en ikke-boglig line efter 7. klasse. Denne model fungerer stadig fint i Tyskland, hvor mange delstater stadig har en tredelt skole med en gymnasielinje og en reallinje og en fælleslinje. Med klar besked om, at passer man ikke sit arbejde, rykker man ned på næste niveau. Så Tyskland producerer både akademikere og faglærte på højt fagligt niveau.

Havde vi valgt den nordamerikanske highskole med dens selvvalgte halvårshold fra 7. klasse, så ville alle de nuværende plager være undgået. Men ved studenteroprøret i 1968 overtog marxisterne universiteterne, og sørgede for at vi i stedet valgte den sovjetiske enhedsskole fra 1. til 10. klasse. Skolerne var derfor tvunget til at bruge tvangsklasser lige indtil reformen i 2014. For her optræder §25 a, som siger at 'Undervisningen kan organiseres i hold inden for den enkelte klasse og på tværs af klasser og klassetrin.' Så nu kan de enkelte kommuner oprette 4årige highskoler fra 7. klasse, så tvangsklassens plager forsvinder.

Med kravet om 70% succes er der ikke tid til larm i timen, som typisk bruges til at lave lektier til næste dag, så man kan holde fri efter skoletid. Mobning forsvinder, for med seks forskellige hold dagligt og med nye hold hvert halve år er der ikke tid til at gå hinanden på nerverne. Fravær forsvinder, for så kan man ikke få hjælp til lektierne og med en lav procent bliver blokken ikke godkendt. Bundkarakterer forsvinder da daglige lektier holder det faglige niveau ved lige. Snyd forsvinder, fordi karakteren baseres på mange forskellige faktorer. Druk begrænses for at kunne møde frisk og udhvilet mandag morgen. Vikarer forsvinder, da lærere stortrives ved kun at undervise i hjertefaget, ved at have sit eget lokale, ved at kunne rose alle unge, og ved at møde nye hold hvert halve år. Når både unge og lærere trives, er det en fornøjelse at være leder. Også skift til privatskoler ophører, for man skifter jo hold dagligt og hvert halve år. Drengene trives, da de kan vælge mellem praktiske og boglige hold, og være sammen med piger fra andre aldersgrupper, men med samme interesser. Så flere drenge vil gå videre og følge med til universitetsbyerne, så fødselstallet bliver 2.1 barn per par, der sikrer en stabil befolkning.

Og uden tvangsklasser kan skolens fag tilbydes i praktisk og boglig version og på gymnasialt niveau, så drengene kan gå direkte videre og slutte som 22årige ingeniører. Og dermed levere den finansiering, der samtidig kan bevare velfærden og sænke skatteprocenten.

Nedsætter vi en OECD-ledet skolekommission til at globalisere vores skolesystem fra børnehave til forskerskole, vil den straks anbefale highskoler til at undgå det talentspild, som har ført til Europas store ungdomsarbejdsløshed.

Indtil da bør regionerne være tværkommunale tænketanke, der bruger folkeskolelovens paragraf 25a til at afskaffe tvangsklasserne. Netop fordi det vil løse regionens kerneopgaver ved at mindske tilgangen til sygehuse og psykiatri samt give vækst og udvikling i yderkommunerne.